

פרשת המן

סגולה לפרנסה

"בירושלמי דברכות איתא, כל האומר פרשת המן בכל יום, מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו" (פרישה).
בשם רבי מנחם מנדל מרימנוב: סגולה לפרנסה לומר ביום שלישי של פרשת בשלח פרשת המן שנים מקרא ואחד תרגום.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם, בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בכזי, בהתר ולא באסור, כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

תרגום

- (ד) ואמר יי למשה הא אנא מחית לכון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומה בדיל דאנסנון ויהכון באורייתא אם לא:
- (ה) ויהי ביומא שתינתא ויתקנון ית דיינתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום:
- (ו) ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק ויתכון מארעא דמצרים:
- (ז) ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמייע (קדמוהי) ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מא ארי אתרעמתון עלנא:
- (ח) ואמר משה בדיתון יי לכון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבא בדשמייען קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהן על מימרא דיי:
- (ט) ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשטא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמייען קדמוהי ית תרעמותכון:
- (י) והוה כד מליל אהרן עם כל כנשטא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא:
- (יא) ומליל יי עם משה למימר:
- (יב) שמייע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמישא תיכלון בסרא ובצפרא תשבועון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון:
- (יג) והוה ברמשא וסליקת סליו וחספת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא:
- (יד) וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא:
- (טו) וחוז בני ישראל ואמרו גבר לאחוזי מנא הוא ארי לא ידעו מא הוא ואמר משה להון הוא לחמא די יהב יי לכון למיכל:
- (טז) דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מנה גבר לפום מיכלה עמרא לגלגלתא מגין נפשתיכון גבר לדי במשכנה תסבון:
- (יז) ועבדו כן בני ישראל ולקוטו דאסגי ודאזער:
- (יח) וכלו בעומרא ולא אוטר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכלה לקטו:
- (יט) ואמר משה להון אנש לא ישאר מנה עד צפרא:
- (כ) ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מנה עד צפרא ורחש ורחש ריחשא וסרי ורגו עליהון משה:
- (כא) ולקטו יתה בצפר בצפר גבר לפום מיכלה ומא דמשתאר מנה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמישא ופטר:
- (כב) והוה ביומא שתינתא לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתו כל רבברי כנשטא וחיווא למשה:
- (כג) ואמר להון הוא די מליל יי שבתא שבת קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכון למטרת עד צפרא:
- (כד) ואצנעו יתה עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הוה בה:
- (כה) ואמר משה אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשכחנה בחקלא:
- (כו) שתא יומין תלקטנה וביומא שביעאה שבתא לא יהי בה:
- (כז) והוה ביומא שביעאה נפסו מן עמא למלקט ולא אשכחו:
- (כח) ואמר יי למשה עד אימית אתון מסרבין למטר פקודי ואוריית:
- (כט) חזו ארי יי יהב לכון שבתא על כן הוא יהב לכון ביומא שתינתא לחם תרין יומין תיבו אנש תחותיה לא יפוק אנש מאתרה ביומא שביעאה:
- (ל) ונחו עמא ביומא שביעאה:
- (לא) וקרו בית ישראל ית שמה מן והוא כבר זרע גדא חור וטעמה כאסקריטון בדבש:
- (לב) ואמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מנה למטרא לדריכון בדיל דיוחון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקוהי ויתכון מארעא דמצרים:
- (לג) ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתה קדם יי למטרא לדריכון:
- (לד) כמא די פקיד יי למשה ואצנעה אהרן קדם סהודא למטרא:
- (לה) ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דמיתוהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לסיפי ארעא דכנען:
- (לו) ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

מקרא

- (ד) ויאמר יהוה אלימשה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבריו ביום ביומו למען אנפנו הולך בתורת אלהים:
- (ה) והיה ביום הששי והכינו את אשיריבא והיה משנה על אשירילקטו יום יום:
- (ו) ויאמר משה ואהרן אל-בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים:
- (ז) ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם עלי-יהוה ונחנו מזה כי תלינו עלינו:
- (ח) ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולהם בבקר לשבוע בשבע יהוה את-תלנתיכם אשר-אתם מליגם עליו ונחנו מזה לא-עלינו תלנתיכם כי עלי-יהוה:
- (ט) ויאמר משה אל-אהרן אמר אל-בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם:
- (י) ויהי כדבר אהרן אל-בני ישראל בני ישראל קרבו לפני יהוה כבוד יהוה נראה בעיניו:
- (יא) וידבר יהוה אל-משה לאמר:
- (יב) שמעתי את-תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין הערבלים תאכלו בשר ובכרר השבעו-לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
- (יג) ויהי בערב ותעל השלל ותכם את-המחנה ובכרר היתה שכבת הטל סביב למחנה:
- (יד) ותעל שכבת הטל והנה עלי-בני המדבר רק מוחספם רק כבפר עלי-ארץ:
- (טו) ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אחיו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אלהים הוא הלהם אשר נתן יהוה לכם לאכלה:
- (טז) זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו מנגנו איש לפי אכלו עמר וגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:
- (יז) ויעשו-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט:
- (יח) וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו:
- (יט) ויאמר משה אלהים איש אל-יותר מנגנו עד-בקר:
- (כ) ולא-שמעו אל-משה ויותר אנשים מנגנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצה עליהם משה:
- (כא) וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונגם:
- (כב) ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל-נשיאי העדה ויגידו למשה:
- (כג) ויאמר אלהים הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת-קדש ליהוה מחר את אשר-תאפו אפו ואת אשר-תבשלו בשלו ואת כל-העוף הניחו לכם למשמרת עד-הבקר:
- (כד) ויניחו אתו עד-הבקר באשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא-היתה בו:
- (כה) ויאמר משה אכלוהי היום כפי-שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשנה:
- (כו) ששת ימים תלקטוהו וכיום השביעי שבת לא יהוה-בו:
- (כז) והיה ביום השביעי יצאו מן-העם ללקט ולא מצאו:
- (כח) ויאמר יהוה אל-משה עד-אנזה מאנתם לשמר מצותי ותורתך:
- (כט) ראו כפי-יהוה נתן לכם השבת עלי-כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אלי-יצא איש ממקומו ביום השביעי:
- (ל) וישבתו העם ביום השביעי:
- (לא) ויקראו בית-ישראל את-שמו מן והוא כורע גד לכן וטעמו בצפיחת בדבש:
- (לב) ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר מנגנו למשמרת לדתיכם למען יראו את-הלהם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים:
- (לג) ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן-שמה מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדתיכם:
- (לד) באשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת:
- (לה) ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען:
- (לו) והעמר עשירית האיפה הוא:

אתה הוא יי לבדך, אתה עשית את השמים ושמי השמים, הארץ וכל אשר עליה, הימים וכל אשר בהם, ואתה מחיה את כלם, ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו, גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים, ומצור החלמיש הוצאת להם מים, וגם נתת להם כל צרכיהם, שמלותם לא בלתה מעליהם, כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו, וצרכי עמך בית ישראל המרוצים, במלוי ובנרות, בלי טרח ועמל גדול, מתחת ידך הנקיה, ולא מתחת ידי בשר ודם:

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שתכין לי ולאנשי ביתי, כל מחסורנו, ותזמין לנו כל צרכנו, לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו, ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו, ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו, מידך הטובה והרחבה, ולא כמעוט מפעלינו וקצר חסדינו, ומזיער גמולותינו, ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך, ולא ביד בשר ודם:

ברכה וישועה
פרנסה
וכלכלה

Viewpoint
Academy of Art
and Technology

718-766-7177

CALL

vpaacademy.com
info@vpaacademy.com

י

י! סאיז נאר דא

האפענונג

פאר א בעסער פיינאנציעלע צושטאנד

טוט די ריכטיגע **השתדלות** צו **הצלחה** אין לעבן, בויפט אויף אייער צוקונפט לערנט אייך א **פרנסה קלה ונקיה**.

מה יעשה אדם ויתעשר?

אמר להן **ירבה בסחורה** וישא ויתן באמונה, אמרו לו הרבה עשו כן ולא הועילו, אלא **יבקש רחמים** ממי שהעושה שילו שנאמר לי הכסף ולי הזהב מאי קמ"ל **דחא בלא הא לא סגי**.

(נדה דף ע'ו)